

Underviisningsvæsenet, Antegning 30 og 46, tvende Indstillinger om i Finantsaaret nytilkomne Pensionsbeløb, der ere optagne iblandt Folkethingets Beslutninger fra sidste Session, men ere udvoterede af Landstthinget. Endelig havde Folkethinget ifjor til Statsrevisorerens Beretning B., Finantslovens § 12—15, Antegning 15 og 17, vedtaget tvende Beslutninger, som gik ud paa: det faaer at passere, at Regnskabet for det stemplede Papir (Ant. 15) og at Retsbetjentenes og Skifteforvalternes Regnskaber (Ant. 17) ikke slutte sig til Finantsaaret. Statsrevisionen havde indskrænket sig til at paaklage denne Mangel, men ingen Indstilling gjort, og heri har Landstthinget været enigt med Revisionen.

Med Hensyn til disse saaledes anførte Punkter tillader Udvalget sig at anbefale Folkethinget ikke at fastholde Beslutningerne fra sidste Session, men derimod at indkomme den Afgjørelse, for hvilken Landstthinget har erklæret sig. Udtrykkene „passerer“ og „billiges“ ere deels en mildere Form, der dog i det Væsentlige fører til samme Resultat, deels synes de at passe ind i en heel i sin Tid af Landstthinget vedtagne Terminologi, der classificerer de forskjellige Meerudgifter og Overskriftelser efter deres større eller mindre Afvigelse fra Finantsloven. Skjøndt det med Hensyn til Antegning 30 og 46 under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet ikke staaer klart for Udvalget, at der ved de i Finantslovens § 31, Sørg Akademi Udgift 3, Pensioner og Bortpenge samt aarlige Understøttelser, bevilgede 16,719 Rd. 53½ ø, og under det lærde Skolevæsen, Udgift 4, ligeledes bevilgede 15,065 Rd. 39 ø er for Pensionernes Vedkommende tillige udtrykkelig paaregnet de nye Pensioner, som maatte tilkomme i Finantsaaret, saa troer dog Udvalget, deels i den Omstændighed, at det samlede Pensionsbeløb ikke ved nogen af disse tvende Poster er forbrugt, deels i det naturlige Ønske om gjensidig Smødelommen imellem begge Thing, at finde en tilstrækkelig Grund til ikke her at holde paa Folkethingets Beslutninger fra sidste Session. Hvad endelig angaaer de omhandlede Regnskabers Tilslutning til Finantsaaret, da turde der i det afgangende Ministeriums Udtalelse angaaende denne Sag i Landstthinget — en Udtalelse, som vi holde os forvissede om, at den nuværende Indenrigsminister ifølge den hele Stilling, han tidligere har indtaget til Folkethingets Beslutninger angaaende Statsregnskaberne, vil lade sig være magtpaaliggende at bringe i Udførelse — ligge en tilstrækkelig Grund til ikke at fastholde Thingets tidligere Beslutninger.

I de Beslutninger, Folkethinget har taget med Hensyn til Statsregnskaberne for 1853—54, 1854—55 og under sidste Session med Hensyn til det Regnskab, som nu atter foreligger, har Thinget stedse holdt paa, at enhver Meerudgift eller Overskriftelse af Finantslovens Conti burde gjøres til Gjenstand for særlig Beslutning; i Resultatet, skjøndt maaskee ikke i Beslutningernes Motiver, er der Overensstemmelse imellem Landstthing og Folkething, forsaavidt angaaer Overskriftelser af bevilgede Skatter, Udbetaling af Lønninger, som vel ere hjemlede ved særlige Love, men hvis Beløb ikke har været optaget i den vedkommende Finantslov, Overskriftelser af Pensionscontoen eller af det til Fen eller Spillepræmie ved Theatret beregnede Beløb; derimod fremgaaer det af den foreliggende Afgjørelse, at Overskriftelser paa saadanne Conti, hvor Bevillingens egentlige Gjenstand ikke er en bestemt Sum, men derimod visse Ting, f. Ex. visse Rationer af Korn, Brød etc., ikke bør foranledige nogen Beslutning, med mindre Rationernes Beløb er overskredet, og hvad der saaledes gjøres gjældende her, det hændes end yderligere, hvor den egentlige Gjenstand for Bevillingen er et Pengebeløb, beregnet efter visse Lovbestemte Regler, f. Ex. Capitelstart, uden at dog den Priis, efter hvilken der skal regnes, har været bestemt; da Finantsloven gaves. I disse Anseelser har Udvalget ikke troet at kunne følge Landstthinget og skal forsøge lidt nøiere at udvikle dets Grunde.